

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 7 лютого 1981 року № 17 (2901).

Ціна 2 коп.

«Комуністичні суботники» саме тому мають величезне історичне значення, що вони показують нам свідомий і добровільний почин робітників у розвитку продуктивності праці, у переході до нової трудової дисципліни, у творенні соціалістичних умов господарства і життя.

М. Яков (Ленин)

ВСІ-НА СУБОТНИК!

Сьогодні — обласний комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений XXVI з'їздові КПРС і XXVI з'їздові Компартії України.

СВЯТКОВИЙ БУДЕНЬ

Знаменно, що цей суботник відбувається напередодні знаменної події — XXVI з'їзду Компартії України.

Наш робочий день починається о 10-й ранку. Але цього дня всі ми вийдемо на роботу на дві години раніше. Будемо прибирати територію біля магазину...

Сьогоднішнього дня працюватимемо з особливим настрій. Адже це — святковий будень. Святко комуністичної праці.

У всіх п'яти відділах нашого комсомольсько-молодіжного магазину займуть свої робочі місця за прилавками молоді продавці, комсомолки Ніка Голдусова, Галія Науменко, Світлана Морозова та інші. Наша перемінна комсомольська організація налічує 26 членів ВЛКСМ, їх очолює Іра Тищенко.

Всі кошти, зароблені нашими комсомольцями в цей день, ми перекажемо до фонду будівництва музею історії обласної комсомольської організації.

Поруч молодих на суботнику трудитимуться й наші славні ветерани, наставники Зінаїда Гетрізна Кожухарова і Валентина Іванівна Шаповалова.

Святковий будень відпрацюємо по-ударному, з комсомольським зав'язом.

А. МОРОЗ,
завідуюча комсомольсько-молодіжним магазином № 10.
м. Кіровоград.

Ударна
КОМСОМЛЬСЬКА
ВАХТА

НАПЕРЕДОНІ ЗНАМЕННОЇ ПОДІЇ

Дружно, підтримали комсомольці нашої райсільгоспхімії — почли кіровоградців — 7 лютого провести комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений XXVI з'їздові КПРС і XXVI з'їздові Компартії України. Почав 1000 тонн органічних добрив вивезуть вони на поля району. Крім того, із залізничної станції Талле на склади колгоспів буде перевезено десятки тонн мінеральних добрив.

Збори, що відбулися 3 лютого, продемонстрували одностайне бажання молоді об'єднати відзначити свято праці високими показниками. Молоді шофери та механізатори райсільгоспхімії, яких тут працює більше 20, вирішили також заробити на суботнику гроші на перерахувати до Фонду миру.

— Як і всі молоді виробничники півної області, — говорив на зборах комсомолець Микола Приданчук, — ми старатимемося, щоб наш вклад у скарбницю комсомольсько-молодіжного був якомога більшим.

М. НАКОНЕЧНИЙ,
завідуючий відділом
комсомольських організацій
райкому
ЛКСМ України.
сміт Новоархангельськ.

ДЕНЬ НАШИХ РЕКОРДІВ

Більше трьох тисяч школярів Онуфріївського району сьогодні з піднесеним зустрічають обласний комсомольський суботник, присвячений XXVI з'їздові КПРС і XXVI з'їздові Компартії України.

Учні Онуфріївської десятирічки разом з комсомольцями і молоддю районного центру дружно впорядковують дендропарк. Вони підрізають гілки дерев на тригектарній ділянці. Приносять в порядок селянський парк учні Павлиської десятирічки.

У день суботника школярі зберуть понад 10 центнерів макулатури і 40 тонн металолому. Створена на базі школи автоколонна (20 автомашин) завчасе 35 тонн брухту що був зібраний раніше.

Г. ДАНОВ,
перший секретар
Онуфріївського райкому комсомолу.

МІЗ Леонідом Ілляшовим часто сперечалися, коли він учився в дев'ятому і в десятому класах. Він сидів ці перші партії, невисокий, русий, колочий, як і жак. Любив літературу, багато, дуже багато читав. Але не любив писати твори. Твердив своє: «Ні якого письменника з мене не вийде». Доводило писати твір — це значить учитися мислити, а я точно висловлювати свої думки. Потім з гіркою ставши трішки, відчувачи, що тут могли б красуватися п'я-

вечора, повертаючись із поля, приносила нам окрасу хліба «від зайця»... А хліб починається з маленької зернини. І коли я дивлюсь на неї, то мов у маленькому кристалі бачу Вітчизну, школу й університет, села й міста, атомні електростанції, шахти й заводи, книги й космічні кораблі...

Отож, ви тисячу разів кажіть, що посіла агронома-наслідника прозаїчна, значайна, а комсомолец Леонід Ілляшов доведе, що вона сповнена романтики...

ЯКЩО МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ ЛЮБИШ...

Тірки, а йому хоч би що! На одному ми з ним мирилися, сходилися, заходили наші суперечки. І я, і він любимо природу. Приїде, бувало, вилеє з моєї бібліотеки цілий оберемок книг про моря, океани, степи, ліси, озера, про Дніпро, Волгу і Єнісей... Ледає несе. І за гнздень конте сміється: «Гарно в книгах, а в природі краще!»

Був він у полі. Зразу ж за селом. Пшениця така, що тонеш у ній. Стояв і дивувався: вкинули її в землю маленьким зернятком, а тепер от колоса стебло гнеться!

І наско до мене: — Та залиште ви сія, маєте ж отой «Восход», пойдіть в поле, в зелене море!

Я йому: — А хто ж перевірить експериментальні твори?

Він махає рукою: — Знову ти твори!

НЕ ЗДИВУВАВСЯ.

Коли він після закінчення середньої школи, вирішивши не розлучатися з природою, вступив до Бобринецького сільськогосподарського технікуму. Закінчив його, повернувся в рідний колгосп. Призначили його на посаду агронома-наслідника.

Бачу іронічну посмішку: почав про романтику, а дійшов до звичайної прози життя до не такої вже й романтичної посади — агронома-наслідника.

Тільки ж все починається з хліба. Ми в лапці й близькі до дороги беремо його скибку. Моє покоління пам'ятає найдорожчий подарунок матері, коли вона злізла з

У колгоспі сім тисяч гектарів орної землі. На них ростуть пшениця і жито, ячмінь і овес, горох і кукурудза, соя, просо, соняшник і гречка. Все піднімається із зернини, з маленького зернятка.

Зійдуть сніги, запарує земля. Леонід — у полі. Викидають колос яр і сівини заціпають соняшник і гречка, розпускає коси кукурудза — Леонід у полі. Все йому потрібно знати — де, що і як росте, розвивається.

Заколюється ниви — і він уже з помісниками, веселими, дзвінокими школярами. Підуть, воронять у зелене море, провадять видову, сортову прополку на насінних ділянках. Бо вкраються у пшеницю ячмінь і жито, а в ячмінь — пшениця й овес. Може, десятки колосків, та їм тут не підійматись, упасти додолу від гострих колючек...

Перед жнівками Леонід кинув своїх вірних помісників — учнів середньої школи Катерину Яман і Наталку Цуркан. Вони беруть проби з насінних ділянок. Рвуть жмутьки стебел і несуть їх у лабораторію, що на другому поверсі магазину.

Там знову їде старання перевірки майбутнього насіння. Немає колосків жита і ячменю у пшениці зате трапляється інше — до безоготу пшениці, що росте на ділянці, потрапила осетина. І бур'яни є. Які вони? Скільки їх? І які колоски, чи вагомі вони, чи багато у них зерно? У ті

(Закінчення на 2-й стор.)

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).
перевірки не повинно бу-
ти похибок, помилок.
Він розповідає Каті і
Наталі, що врожай зале-
жить від культури зем-
леробства, від агротехні-
ки, від добрив, від пого-
ди і від насіння теж. На-
дарма про це в пароді
здавна справедливо ка-
жуть: яке насіння, таке
й корінь, що посієш, те
й пожнеш.

Посіпним матеріалом
колгосп забезпечений
добре. Можна спокійно
сидіти на своєму місці і
особливо не хвилюва-
тись. Та є ж одвічний по-
шук, є й краєві, нові сор-
ти. Є селекціонери, яких
і врожайність у сто
центнерів з гектара не
задовольняє, які дума-
ють про більше. Про їхні
дерзновені думки, про
їхню роботу — розповіді
в газетах, по радіо.

Пізніше сідав на мото-
цикла, об'їжджав поле,
дзвонив на сходи. Друж-
ні були сходи.
Думає про майбутню
весну. Потрібне першо-
класне насіння ячменю,
кукурудзи, проса, греч-
ки, сої, соняшнику. З
усім гаразд, а соняшник
треба перебрати. Гукнув
жінок — і вони, як одна,
прийшли на поміч...

ЗУСТРІЛИСЯ ми з
ним в автобусі.
— Звідки повертаєшся,
Леоніде? З Одеси? З
Молдавії, з Таращі чи з
Бобринця?
— Цього разу — з
Кіровограда. Навчався
на тримісячних курсах
підвищення кваліфікації.
Летів би додому. Дога-
дується, де проводив
вільний час? У бібліоте-
ці і в краєзнавчому му-
зеї. Там, де експозиція
нашого степу. Скупив за
своїм зерном, за своїм
полем.

ЯКЩО МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ ЛЮБИШ...

Ні, не такої вдачі Леоні-
д, щоб сидіти на місці.
Минулого року їздив він
у Таращу на Київщині. В
Таращанському районі є
ордена Леніна колгосп
імені Леніна, що славить-
ся всім, а найбільш —
урожаєм пшениці. І
добрими людьми. Вони
обмінювали кілька десятків
тонн високоврожайного
сортів. Врожай найвищий
тоді, коли є насіння пер-
ших репродукцій. Леонід
радіє: таращани не по-
скупилися на першу й
другу репродукції.

Щедрим були і земля-
ки, товариші з Бобрин-
ецького району, і вче-
ні з Одеського селекці-
йного інституту. А товари-
ші з Молдавії поділили-
ся високоврожайними
сортами кукурудзи.

Леонід живе переко-
наним, що поділена ра-
дість — подвійна радість.
Та і як не поділитися
нею! Нові сорти пшени-
ці видавали по 45 цент-
нерів з гектара, а «по-
ліська-70», хай на невис-
літій ділянці, — по 70!

А жінки йшли. Напру-
жені, трудні. Небо обя-
гали хмари, дощі зупини-
ли комбайни. Збирали з
насінних ділянок — там
незмінно був Леонід. Ви-
вантажували зерно на
току — там був Леонід.
Вимагав, щоб його швид-
ше перевітали, перече-
кали — і в комору, в
затишок, у тепло, далі
від дощів. Стояло літо,
а він щодня думав
про осінь, про сіву, ду-
мав і про майбутню вес-
ну.

2200 гектарів озимих.
Осінь сіва. Там — тур-
бота агрономів, механі-
заторів, комуністів і ком-
сомольців. І його теж.
Думав про кожен гектар.
Знав: засівали ниву пер-
шосортним насінням.

— За зерном? Воно ж
у сухій і теплій коморі.

— Думає, й тепер,
у зимку, за ним не треба
їздити? А в полі мої насінні
ділянки... Читав проєкт
ЦК КПРС до XXVI
з'їзду партії. Ось гляне-
те, я собі у блокнот зро-
бив виписки з п'ятого
розділу, де говориться
про розвиток агропро-
мислового комплексу:
довести виробництво зер-
на до 238—243 млн. тонн.
Гляньте, це ж прямо ме-
ні, моїм товаришам ска-
зано: «Удосконалити
систему насінництва
сільськогосподарськ и х
культур, прискорити пе-
рехід його на про-
мислову основу, швидше
впроваджувати у вироб-
ництво нові високопро-
дуктивні сорти і гібриди,
підвищити якість насін-
ня». Це ж мені, моїм то-
варишам вказівка, про-
грама роботи. Звичайно,
ми, колгосп, не селекцій-
на станція, у нас немає
вчених, але ж багато за-
лежить і від нас, від то-
го, як ми господарювати-
мо з новими сортами...

У Володимирівці зі-
йшла з автобуса велика
група хлопців і дівчат.
Лунали жарти, сміх. Я
дивився на них, тоді
обернувся до Іллішова:
— Леоніде! Я не раз чув
від молодих, що в селі
важко знайти романтику.
— А її й шукати не
треба. Вона ось тут, по-
руч. Якщо любиш свою
справу, її завжди зна-
йдеш.

І це раз ствердив:
— У селі вона є всю-
ди!..

М. СТОЯН.

Колгосп імені Куйби-
шева
Новоміргородського
району.

ОБМІНЯЛИСЯ ДОСВІДОМ

Районний семінар
старших піонержатах
підбуває в Сухоташансь-
кій середній школі. Нова
учасники поділялися
досвідом роботи з пита-
нн патріотичного та інте-
рнаціоналістичного вихован-
ня учнівської молоді, зо-
крема в ді дні, коли про-
ходить місячник оборо-
но-масової роботи. Знач-
ний висок кідівців. Так,
п'ять секцій клубу Сухо-

ташанської СШ допома-
гають школярам у вип-
ченні історії своєї Ві-
тчизни і свого краю.

Члени КІДу підтриму-
ють тісні зв'язки
з своїми юними друзя-
ми з Латвії, Молдавії,
Білорусії, багатьох об-
ластей України, із шко-
лярами країни соціалістич-
ної співдружності.

В. ГРИДІН,
Вільшанський район.

Комсомольсько-молодіжний екіпаж водіїв автобуса —
молодий комуніст Леонід ПРАВИЛЕНКО (на фото право-
руч) і комсомолец Павло БЕЗПАЛИЙ — з Новоміргород-
ського автотранспортного підприємства 10040 — один із
правосллангових передз'їздовської вахти. Отримавши не-
щодавно новий автобус ЛАЗ-695, вони успішно працюють
нині на приміських і міжміських маршрутах.
Фото В. КОВАЛЯ.

Чи варто возитися?

Справді, серед членів
ВТБР заводу немало знайо-
чих, умілих, винахідливих,
закоханих у свою справу.
Вони шукають і знаходять
шляхи дальшого вдоскона-
лення технологічного про-
цесу, раціоналізації устат-
кування тощо. З молодих
досить назвати Олександра
Склярова, Федора Гурікова,
Миколу Секрету — їхній
вклад у раціоналізацію об-
числюється тисячами карбо-
ванців. Може, й справді не-
ма ніякого резону возитися
з «копійчаними» нововве-
дженнями та їх авторами?
Погляньмо ж на справу і
з іншого боку — з точки
зору авторів отих незначних
нововведень.

З точки зору початківця.
Молодий технолог Василь Б.
щось винайшов. Не будемо

це ще й серйозне порушен-
ня статуту Всесоюзного го-
вариства винахідників та ра-
ціоналізаторів. Якщо про-
позиція принесе хоч най-
меншу користь виробниц-
тву, треба використати...

На заводі «Червона зір-
ка» роботу з молодими ра-
ціоналізаторами. Їх вихо-
вання вважають одним з
основних завдань ради
ВТБР. Рух новаторів тим і
сильний, що його постійно
живлять свої сили з широ-
ких робітничих мас.

Яків Якович Щерба по-
знайомив нас із молодим

СЕМІНАР «Прожектористів»

У Будинку політосвіти
обкому Компартії України
відбувся семінар членів
міського й районних шта-
бів, начальників і заступ-
ників штабів «Комсомоль-
ського прожектора» пер-
винних комсомольських
організацій обласного
центру.

Як треба здійснювати
контроль за дотриман-
ням трудового законодав-
ства про охорону праці і
здоров'я підлітків та мо-
лоді, наскільки важливо
вести боротьбу за еконо-
мію електроенергії, раціо-
нальне використання пали-
ва, як краще налагодити
спільну роботу «прожек-
тористів» з органами на-
родного контролю — про-
це йшла мова на семінарі.

По закінченні роботи
учасники семінару про-
вели рейд по торговельних
підприємствах міста.

Н. ПРОДИУС,
Інструктор відділу
пропаганди і культ-
масової роботи Кіро-
воградського міськко-
му комсомолу.

КАЛЕЙДОСКОП МОЛОДІЖНИХ НОВИН

Виховують зміну

Співавторами конструк-
торів «Уралмашу» стали шко-
ляри. Спільно з шефами діти
спроєктували універсальний
верстак для слюсарних, сто-
лярних та електротехнічних
робіт. А потім налагодили
його серійний випуск для
школи і профтехучилища.

Фірмовий знан новинки —
«Уралмаш». УВМ № 1. —
аже звичайний на підприє-
мстві. Тільки минулого року
економічний ефект від про-
позицій дітей з учбово-ви-
робничого комбінату склав,
за даними заводського бюро
раціоналізації та винахід-
ництва, сотні карбованців.

В. СТАРИКОВ.

кор. ТАРС.

Свердловськ.

Наставники

Хоча в розкладі польотів
льотчиків авіапідприємства
Миколаївська-на-Амурі ці
маршрути не позначені, рейс
за рейсом здійснював у ді-
нанію над ліманом і тай-
гою АН-2 зі школярами на
борту.

Історія незвичайних рей-
сів почалась із того, що
комсомольці авіапідприєм-
ства організували при під-
шефній школі № 3 педагогіч-
ний загін. Шефи створили
технічні гуртки. Працюючи
у них, діти радіофікували
школу, змонтували облад-
нання для лінійного обслу-
говування.

А. РОСУГБУ,

Миколаївська-на-Амурі,

Хабаровський край.

зірки» взагалі багато моло-
ді. Міцний сплав досвіду і
знань старшого покоління
новаторів з ентузіазмом
молодих є не тільки вели-
ким стимулом у творчості
їх усіх, а й гарантією успіш-
них пошуків, нових знахідок
у майбутньому.

Де був комітет?

Зрозуміло, що виховання
молодого раціоналізатора,
як і виховання взагалі, —

участе молодих у русі но-
ваторів...

На жаль, на цьому прак-
тично й закінчується турбо-
та завакою ЛКСМУ про по-
ширення руху винахідників
та раціоналізаторів. Судить
самі: тут не знають, скіль-
ки молоді бере участь у
русі новаторів у цілому по
заводу, на окремих його
ділянках, у цехах. Комітет
комсомолу не вникає в
справи молодих раціоналі-
заторів. На засіданнях ком-
сомольського бюро питання
про дальший розвиток і
зміцнення руху молодих ра-
ціоналізаторів не розгляда-
ли жодного разу. Годі в та-
ких умовах згадувати про
якийсь організаційний вплив
комсомольських органів на
важливу справу. Годі гово-
рити про якусь індивідуаль-
ну роботу з молодими но-
ваторами, адже комітетчики
просто не знають їх.

Тим часом саме на заводі
чистих металів від роботи
комітетчиків у цьому плані

НТТМ: ДОСЛІДЖУЄМО ПРОБЛЕМУ

КІЛЬКА НЕВІСТНИХ ФАКТІВ... За минулий рік
економічний ефект від впровадження запропо-
нованих винахідниками та раціоналізаторами Світло-
водського заводу чистих металів нововведень стано-
вив 4046,3 тисячі карбованців. Це на 528,7 тисячі
карбованців менше, ніж за попередній рік.

Починаючи з 1977 року кількість раціоналізаторів
на заводі постійно зменшується. Позаторік їх було
929, торік — 718.

ПОЧАТОК ВІД КРАПКИ

уточнювати, що саме, але
такого до того часу не бу-
ло. Досі Василь Б. нічого не
знаходив. Отож уявімо со-
бі його збудження і радіс-
ний настрій, коли він, моло-
дий технолог, подавав у
відділ раціоналізації свою
першу пропозицію. Ново-
ведення було впровадже-
но, і молодий — працівник
відчував, як у нього образно
висловлюючись, виростають
за плечима крила. І коли за
якийсь час Василь Б. пода-
в іще одну пропозицію, а за
нею ще й ще, ніхто не здиву-
вався, бо... Стоп-стоп!

Усе могло бути яким-
небудь. Коли він подав
свою першу раціоналіза-
торську пропозицію у від-
діл раціоналізації, йому
«ввічливо» сказали:

— Не морочте нам голо-
ви такими дрібницями. Ну
що це за економічний
ефект? Копійки. Нам он хі-
ба ж такі винаходи прино-
сять...

— Ясно, що в цій ситу-
ації, — авторитетно переко-
нує Я. Я. Щерба з бюро ра-
ціоналізації та винахідни-
цтва заводу «Червона зірка»,
до якого ми звернулися по
консультації, — бажання
це щось винаходити у ва-
шого Василя Б. відпадає на-
довго. Окрім усього іншого,

КОМЕНТАР ДО НИХ. Коли ми попросили про-
коментувати наведені вище факти начальника
відділу науково-технічної інформації, раціоналізації
та винахідництва підприємства Ю. В. Малікова, він
сказав ось що:

— Ці факти пояснити просто. Нині ми організацій-
но перебудували роботу свого відділу і разом з тим
стали критичніше підходити до того, що нам пропо-
нують раціоналізатори. І якщо загальний економіч-
ний ефект знизився порівняно з минулим роком, то
це в основному через велику кількість незначних но-
вовведень, бо з ними тільки морока. Якщо розбіра-
тися, то відмова від них — такий напрям у нашій ро-
боті, від якого лише користь виробництву. У нас
багато знатних винахідників і раціоналізаторів, і
саме їхнім нововведенням ми даємо «зелену вулі-
цю» в першу чергу.

винахідником комсомоль-
цем Петром Петруком. Йо-
му всього 23 роки. Закінчив
технікум, працює нині в ли-
варному цеху сірого чавуну.
Першу свою пропозицію з
річним економічним ефек-
том у 166 карбованців юнак
подав наприкінці 1979 року.
На початку 1980 року її
впровадили.

Того ж таки 1980 року
молодий раціоналізатор
став автором 11 нововве-
день, його особистий вклад
у рух новаторів уже вимі-
рюється тисячами карбо-
ванців.

Що до цього ще додаги?
Серед винахідників та ра-
ціоналізаторів «Червоні

справа складна, копійка. І
тут раді ВТБР аж ніяк не
обійтися без допомоги за-
водського комітету комсо-
молу. Член комітету комсо-
молу Світловодського за-
воду чистих металів Люд-
мила Іванова, відповідаю-
ча за соціалістичне зма-
гання, розповіла з цього
приводу:

— Нинішнього року в со-
ціалістичних зобов'язаннях
кожного комсомольсько-
молодіжного колективу за-
воду є особливий пункт —
про те, скільки нововведень
буде запропоновано і впро-
ваджено протягом року йо-
го членами. Певно, ця об-
ставина стимулюватиме

залежить дуже багато. Ад-
же підприємство в основно-
му молодіжне. Буквально
відгородившись від руху
новаторів іншими справами,
яких, треба визнати, у них
немає, члени комітету
комсомолу заводу мимово-
лі сприяли ослабленню ру-
ху новаторів, порідінню йо-
го лав.

А що ж міськом комсо-
молу? Підхід до справ ра-
ціоналізаторських тут при-
близно такий, як і на заводі.
Очевидно, позицією міськ-
кому й визначається позиція
заводського комітету. Хто
ж підтримає молодого ра-
ціоналізатора, хто йому до-
поможе утвердитись у цьо-
му зв'язку? Мабуть, такі лю-
ди знайдуться — товариші
по цеху, досвідчені новато-
ри, працівники, які абсолю-
тують за справу, на яких
багаті наші робітничі колек-
тиви. Та, певно, це аж ніяк
не може бути виправданням
пасивності в цьому питанні
комітету комсомолу заводу,
байдужого ставлення комі-
тетчиків до проблем і запи-
тів молодих новаторів.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,

спецкор «Молодого ко-

мунара».

Світловодськ—

Кіровоград.

ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ
МІСЯЧНИК ОБОРОННО-
МАСОВОЇ РОБОТИ

«МІ —

З МОЛОДІЖНОГО»

Книги для молоді

«Бесілка». Г. Марголін. Приймач починається з антени.

Автор розповідає, для чого потрібна антена та як виготовити самому цей пристрій для радіоприймачів та телевізорів.

Л. Письменна. Не за сичі-ми морями.

До книги увійшла повість про будівельників, а також оповідання про цікаві спостереження за небесними тваринами.

«Молодая гвардія».

С. Фурин, Л. Симонова.

«Встанем в круг, слева — друг, справа — друг».

Книга знайомить з історією міжнародної організації імені В. І. Леніна.

ХОЧА ЛИСТА Й НЕ
НАДРУКОВАНО

ВОДОГІН ДІЄ

До нашої редакції надійшов лист від мешканців вул. Херсонської (м. Кіровоград), які скаржились на те, що у них зіпсувалася водопровідна колонка. З неї вилітає вода.

Після її «ремонту» вода знову не текла, але й сама колонка перестала діяти.

Колію цього листа ми направили начальникові виробничого управління Кіровоградського водоканалу госпозахвату Є. О. Боровику. Незабаром редакція отримала від нього відповідь. У ній говориться, що факти, наведені в листі, підтвердились. На сьогодні водоканал біля колонки на розі вулиць Херсонської і Деснянської відремонтовано, вона в технічно придатному стані.

«Я — УК5-ЖБР, я — УК5-ЖБР! Усім, хто мене чує, прошу вийти на зв'язок...» — ці позиви лунають в ефір з колективної короткохвильової любительської радіостанції, що працює на цукровому заводі в селищі Молодіжному.

Ідею створення любительської радіогуртки дав нам електромонтер зв'язу цукрового заводу комуніст Вадим Борисович Димур, який ще з шкільних років захоплювався радіопрацю.

Свого часу радіолюбители селища збиралися в Будинку культури, конструювали приймачі і мріяли про вихід в ефір. І ось ця мрія збулася. Торік на кошти заводу придбано любительську колективну радіостанцію. Виділено відповідне обладнання, приміщення.

У суботу й неділю поспішали сюди на заняття учні місцевої середньої школи Сергій Шевченко, Олег Нелен, Сергій Рябен, Борис Димур, десятки їхніх однолітків. Знайомилися спочатку з правилами техніки безпеки, правилами ведення радіозв'язу, будовою радіостанції. Знайомилися з монтажем антен, підсилювача. Ім допо-

ет — це передусім природне обдарування, копінка праця над кожним словом і, безумовно ж, майстерність.

Так от, про майстерність. Поет оспівує руки трудівника. І вірш починає так:

Примхливе

слово

ЗАОЧНА СТУДІЯ
«СІВАЧА»

поетичне

Шумит зерном земля моя,
І не видать гонця.
Во всем заслуга єсть твоє,

Где мысли — там душа.
По-перше, земля, ма-
буть, усе-таки шумить не
зерном, а колоссям (пше-
ницею, житою).

По-друге, як зрозуміти
останній рядок про «мыс-
ли» і «душу»?

Ще одне. Рима «моя —
твоя» вельми слабка (ад-
же римуються два займен-
ники). Ну, а щодо «конца
— душа», то це, взагалі,
не рима.

Ось вам і «легкість»
поетичного слова, яка пе-
реростає в легковажність.

Інший автор, людина
безперечно обдарована,
теж пише надто «легко»,

Весняними дощами
вмигає, вмигає
Відкриває повні землі.
Але ж відкривають (роз-
плющують) очі, а не пові-
ки. І далі:

До тебе журавною лини
Не в помислах, а наяву...
Це вже, справді, з галу-
зі фантастики, коли поете-

застарілими порівнян-
нями, дієслівними римами,
банальними епітегами на-
кштає: «Проходить лето,
желтеют листья», «Береж-
ка сережкой украсилась»,
стала деизей младай»,
«Здравствуй — это всегда
красиво», «Добро рабо-
той несть», — таков харак-
тер мой» і т. д.

Звичайно, у всіх назва-
них авторів іноді трапля-
ються проблемки справж-
ньої поезії, як мерехтливі
сонячні зайчики, що про-
блилися крізь густе плети-
во гілля. Ці проблемки —
своїй рими, цікаві порів-
няння, рядки, з яких пуль-
сує животрепетна думка
нашого сучасника. Все це
говорить на користь по-
чаткувочних поетів. Але
розширити глибоке русло
справжньої поезії від ба-
гатослів'я, несприятливої
описовості, псевдобраз-
ності можна лише при на-
полеглий і систематич-
ній праці над поетичним
словом.

Хоч видно, що юна по-
ета володіє природним
відчуттям художнього об-
разу: «Мережить осінь із
туманів снів», «Синій вечір
носить зорі на крилі», «А
моє дитинство крилоном
згоріло» тощо.

Нерідко початківці зоз-
сім забувають про віршо-
вий розмір, доволіно
ламаючи ритм строфи, а
то й цілого вірша:

А літо буйно зеленіє,
І поле у віну радіє.
А коли осінь надіде,
Віноч міняє у золоте
обрання листків.

Піддаючись уявній лег-
кості віршування, наші ав-
тори часто зловживають
поетичними шаблонами,

застарілими порівнян-
нями, дієслівними римами,
банальними епітегами на-
кштає: «Проходить лето,
желтеют листья», «Береж-
ка сережкой украсилась»,
стала деизей младай»,
«Здравствуй — это всегда
красиво», «Добро рабо-
той несть», — таков харак-
тер мой» і т. д.

Звичайно, у всіх назва-
них авторів іноді трапля-
ються проблемки справж-
ньої поезії, як мерехтливі
сонячні зайчики, що про-
блилися крізь густе плети-
во гілля. Ці проблемки —
своїй рими, цікаві порів-
няння, рядки, з яких пуль-
сує животрепетна думка
нашого сучасника. Все це
говорить на користь по-
чаткувочних поетів. Але
розширити глибоке русло
справжньої поезії від ба-
гатослів'я, несприятливої
описовості, псевдобраз-
ності можна лише при на-
полеглий і систематич-
ній праці над поетичним
словом.

Не слід боятися переви-
ти, за словами поета, сутні-
тонн слозесної руди, щоб
відшукати оте одне, доро-
гоцінне слово, що засяє
коштовним алмазом у
поетичному рядку.

Хочеться порадити всім
нашим авторам прочитати
чудову книгу прекрасного
радянського російського
поета І. Сельвінського
«Студія вірша», а також:
В. Маяковського «Як робити
вірші».

А наостанку від щирого
серця побажаємо всім
творчій наснаги, високого
поетичного злету.

«Сіва» чекає від вас
нових творів.

В. ВАСИЛЕНКО.

НА ХУДОЖНИК І ЧАС ЕКРАНИ — ГЕРОІ КНИГИ

Восьмилітній однієї з
сучасних шкіл. Мишко
Стороз, що гадав, що думав
схожий на герол своєї дубо-
леної книги — полісти Ар-
надія Гайдара «Школа». Зу-
стріч з молодим кінорежисе-
ром Михайлом Ільєнком на-
тільки утвердила його в цьо-
му, а й допомогла втілити
на екрані образ вершини
революції в однійменній
трисерійній кольоровій теле-
візійній художній стрічці,
постановку якої здійснив
на Одеській кіностудії. Він
виконав головну роль —
Бориса Горькова.

— Як і всі радянські
хлоп'ята, в Гайдара я був
закоханий з дитинства, —
говорить Михайло Ільєнок.
— Світ його героїв сповне-
ний світлої романтики і
жизнєрадісності. Хотілося
поділитися своїми почуття-
ми з ровесниками, всіма,
хто вступав в життя, впрі-
шув для себе головне пита-
ння: робити життя з ко-
го? Але право на це я дстав лиш
ще через кілька років, за-
кінчивши ВДІІ.

Там, у майстерні одного з
найвідоміших майстрів
кіно М. І. Ромма, молодий
режисер пройшов справж-
ню школу партійної вимо-
говості до творчості, опану-
вав складну науку роботи з
акторами, повірив у свої си-
ли.

— Коли на Одеській кіно-
студії мене познайомили з
сценарієм Н. Давидової за
мотивами «Школи», я зро-
зумів, що мені пощастило,
що мрія може стати реаль-
ністю, — розповідає режис-
ер. — Хвилювало головне:
виконавці ролі Бориса Го-
рькова, Актора, якому до-
вірили її, необхідно бути ду-
же органічними, цінними, з
духавним гайдарівським ко-
шиком у лриментистичній о-
чак. Його вчинки повинні емо-
ціонувати юних глядачів, про-
будити в них високе праг-
нення дум і жагу дій. Така
якість, на мій погляд, має
Микола Стороз, якого я
вперше побачив на екрані
в головній ролі телефільму
«Уроки французького» за
оповіданням Валентина Рас-
путіна.

І ось плідито підумки ро-
боти, яка тривала рік. За-
малювала група правозна-
вців, з великою від-
дачею і розумінням підпо-
даючи за нову екраніза-
цію гайдарівського твору.
Камера оператора В. Ільє-
нка відобразила Миколу Сто-
рова, його дорослий партне-
р — відомий актор
А. Кузнецов. А Дурова, ви-
конавці інших ролей у
гострих драматичних ситуа-
ціях, на які багатий сюжет
твору. Слідом за героями
картини глядачі піби при-
йдуть крізь полум'я гро-
мадської війни, переживуть в
атмосфері надзвичайного
жесту, який сформувал по-
волинний солдатів революції,
фільм «Школа» кіностудії
чорноморського міста-героя
продовжить екранізацію
книг радянського письмен-
ника-патріота. Радше тут
було поставлено картину
«Тимур і його команда» і
«Долі баранців». Пре-
м'єра нової кінострічки від-
будеться на Центральному
телебаченні напередодні
XXVI з'їзду КПРС.

Ю. ШВАРЦМАН,
кор. РАТАУ

Одеса.

У НОВОАРХАН-
ГЕЛЬСЬКОМУ
районі наша рейдова
бригада зіткнулася з
досить дивними речами.
Чимало місцевих пра-

Щоправда, під час
перевірки деякі члени
нашої рейдової понали-
теж у число «винних».
Скажімо, в магазині
«Продтовари» колгоспу

ти в книзі скарг і про-
позицій, але її не ви-
явилось на місці.
А ось у сусідньому
магазині «Продтовари»
№ 79 у підсобному

упаковці.
— Знаю, і все...
Переконлива відпо-
відь Але ж, як кажуть,
чим далі рейд, тим
більше «знахідок». У

мусь без ярликів та
ціномб.
У підсобках інших
магазинів цього ж села
ми виявили протова-
рін на суму понад 600
карбованців. Це —
скатерки, салфетки,
тиль, дитячі колготки
тощо. Тобто саме ті ре-
чі, які мають широкий
попит у покупців.

Щодо книги скарг і
пропозицій, у селі Під-
гисокому, в універмазі,
гона висять на дошці
видному місці. Але діс-
тати її можна лише
при умові, коли поку-
нець принесе з собою
дранину.

Наприкінці цього
матеріалу ми змушені
зробити досить невтіш-
ний висновок: у Ново-
архангельському райо-
ні працівники прилавка
нерідко допускають гру-
бі порушення норм ра-

динської торгівлі. Без-
відповідальність, бай-
духність і користолюб-
ство — це ті речі, які
не притаманні нашим
кращим продавцям. І
хочеться сподіватися,
що всі неприємні фак-
ти, виявлені рейдовою,
більше ніколи не пов-
торяться.

Рейдова бригада:
П. ГРОЗЯН — поза-
штатний інспектор
народного контро-
лю, В. ЄФИМЕНКО
— помічник санітар-
ного лікаря по гігіє-
ні харчування,
Л. ДРОПЕНКО — ін-
структор обспожива-
нства, А. ЧЕКМЕ-
НОВ — начальник
«Комсомольсько го
пронжентора»,
В. ГОНЧАРЕНКО, —
спецкор «Молодого
комунара».

«ВИННІ» ПОКУПЦІ

РЕЙД «МК»

дівиніа прилавка
«скаринились» на по-
купців. Мовляв, ті та-
кі неуважні, що забу-
вають вимагати здачу,
беруть у пакунках не-
доважені продукти, не
користуються книжкою
скарг і пропозицій то-
що. Наслідки винні
покупці ми зрозуміли
пізніше, відвідавши 18
магазинів та їдальнь
цього району.

Імені Енгельса було
зроблено контрольну
закупку. «Неуважніа»
продавця М. Бинь
обрахувала нашого то-
варника на 12 копійок.
Цей випадок вона
прокоментувала досить
ясно й коротко: «Я за-
кругуляла рахунок, то-
му й вийшла така су-
ма».

Про це «закругля-
ння» ми хотіли написати

приміщенні ми вияви-
ли стереомігнітофон
для автоматичної і фла-
кони дефіцитного шам-
пуну, які чомусь у про-
дажку не появилася.
Завмаг Л. Данул по-
пулярно пояснила нам:

— Магнітофон пола-
маний.

— А звідки ви знає-
те, що він поламаний?
— подікавлялись ми. —
Адже річ у заводській

селі Кальніболотях у
магазині № 123 (зав-
маг В. Коровченко)
м'ясо та інші продукти
лікарні, дитячому сад-
ку і місцевій школі від-
пускаються... без на-
кладних. Звичайно ж,
ми не змогли дізнати-
ся, кому і що по якій
ціні було відпущено.
До речі, тут молочні
продукти (сметану, мо-
локо) приймають чо-

Тиждень солідарності

Тиждень солідарності з юними борцями за мир, щастя, свободу і незалежність проходить у Кіровоградському палаці піонерів і школярів.

«Два світи — два дитинства», «Юність мужніє в боротьбі», «Покоління, яке не має місця в житті» — на такі теми проведено політінформації в багатьох школах обласного центру.

А ще відбулися засідання клубів інтернаціональної дружби, виставки колективного й особистого листування із зарубіжними друзями. Цікавими були також тематичні збори піонерських дружин і шкільних комсомольських організацій.

Тиждень солідарності закінчиться міським зльотом юних інтернаціоналістів, що відбудеться завтра в Палаці культури імені Коспанія.

І. ЧЕРЯЧУКІНА,
член гуртка юних кореспондентів при Кіровоградському палаці піонерів і школярів.

8 лютого — день юного героя-антифашиста

Конкурс політичного плаката

проведуть юні інтернаціоналісти Гайворонського району. Вони присвячують його Дню юного героя-антифашиста.

Змагатимуться переможці подібних шкільних конкурсів, у тому числі й

сильні команди Вікниської середньої школи, Завалізької школи-інтернату та інші.

У складі журі конкурсу ветерани комсомолу І. Г. Лещук, В. П. Волхонський, працівники зовнішнього комсомолу, райено, Будинку піонерів.

Г. РОМАНЮК,
секретар — завідувач відділом учнівської молоді Гайворонського райкому ЛКСМУ.

СНІГОВА ФАНТАЗІЯ

Неповторна чарівниця зима. Люблять її у нас у пароді. Коли вона приходить, ліс миттю змінюється. Скільки цікавого можна побачити в засніженому лісі під час лижної прогулянки! І насамперед — снігову фантазію, красу якої важко передати словами. Пеніки перетворюються в казкові гриби. На паркані біля лісової хатини з'являються білосніжні гребічки, утворюються химерні ярки.

Словно бєлою косынкой Подпоясалась сосна, — згадуються есеніські рядки. А на її гілці причаїлась снігова білка.

Сніг... Він лягає найхимернішими формами на дерева і кущі. Особливо багаті сніговими скульптурами ялишки. Нерідко лісом «розповідаються» величезні снігові змії, звисаючи з гілок. Іноді їх можна бачити одночасно досить багато. На гоненьку березову гі-

лочку із сережками «всілася» снігова цапля... Дивна статуя красується на ялишці. А в кущах — і снігмає щеля, і якісь незнайомі тварини з цього загадкового світу.

Іній справді називають зимовим цвітінням, яке охоплює підразу весь ліс. Скільки погнів загоряється яскравого сонячного дня на залесених снігом галлявинах! Здається, ось-ось вийде із-за дерева Дід Мороз і з гордістю продекларує некасовські рядки:

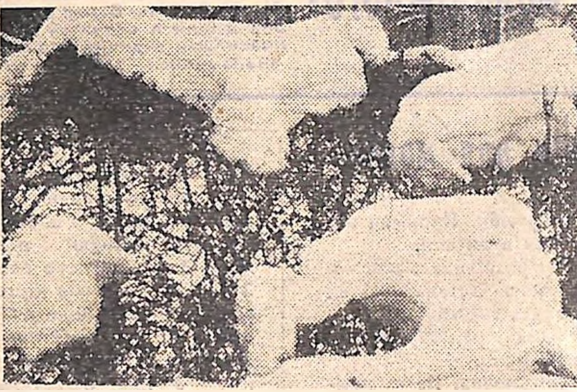
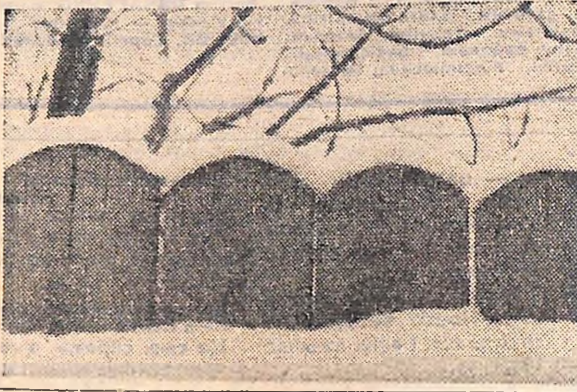
Я царство своє убираю
В алмази, жемчуг, сrebro.

Зимовий ліс вабить, кличе у свої казкові хащі. Чим далі забредеш у його гліб, тим більше побачиш, сфотографуєш. Після такого активного відпочинку в пам'яті лишається чудова снігова фантазія зими.

М. НОЖКОВ.

На знімках: ось які дива творить матінка-зима.

Фото автора.

Леонід
ГЛУЩЕНКО

Поезія

ВІЧНИЙ ВОГОНЬ

Років відзвучали кантати,
Та б'ється в душі мій щем,
Бо часто я згадаю брата —
Заснув він під вічним вогнем.
Він був молодий і щасливий,
Кохав і кохали його...
Та ворог прийшов знавистий,
Приніс нам смертельний вогонь.

Брат мовив: «Моя Батьківщино,
За тебе рушаю у бій».
Любив він натхненно і щиро
Радянський наш край молодий.
Фашистів косив автоматам
І едень і в гздини нічні.
Земля захиталась під катом,
І корчився ворог в огні.
Брат впаав, може, в місяці серпні
(Було їх в оточенні п'ять),
Прикривши скривавленим серцем
Землі найдорожчої п'ядь.
... Стою над могилою в сумі,
Із білими пасмами скронь.
А згадки про брата, мєз сурми,
Співають про вічний вогонь.

ПОЛЕ

Удосвіта виходжу я у поле,
Що тулиться до нашого села.

В нім почалися труди мої і дєлл,
Що до людей, до праці привела.
Ось лісосмуга, що в роки пройдеши
Я сам садив... Ген — стежка, яр, горби...
Долають висі акації й черешні,
Густе галуззя підняли дуби.
Не раз це поле виоране мною,
Родило щедро пшениці й жита.
Тут зараз — пар він чорною габою
Покрив цю землю, що мені свята.
Стару яругу сад загорював,
Струмочок ледь помітний у траві,
Кислиці, груші забрели між слив.
І райські ділуньки — подружки степові.
Тут соловей то тьохне, то затихне,
Мов прислухається, чи гарний в нього спів.

І полетить те «тьох» у поле житнє
До молодих колосистих трударів.
А соловей бере нову онтаву,
Та так, як вміють тільки солов'ї.
А в тім гаю що виріс понад ставом,
Є копанка. Провідаю її.

Вода холодна в буди-пну годину.
І витіна, немов слеза, в долину.
... І я їду, щасливий, з поля в гай,
У тихий рай, що схований в долині.

Наздоганяй мене, наздоганяй,
О добра доле, в лузі, при наліній!

* * *

Сонце променем бризне,
людям радість дєс,
З променистих мелодій
день новий постає.
Так і ти, коли прийдеш,
мені сил додєси,
В солов'їв запозичу
я дзвінкі голоси.
Ти прийди, моя любє,
я чекаю давно,
Може, бути нам разом
на всі роки дано.
Будем поруч і в будні,
і в святкову добу,
Подолємо долі ми даль голубу.

с. Торговиця
Новоархангельського району.

НА КОЛІР І СМАК...

Про примхи і логіку моди розмірковує головний конструктор Республіканського будинку моделей Н. І. Васильєва

Кажуть, одяг — один з виявів людського характеру. Це правильно. Але наш костюм має і ще одну цінну властивість: уміння розповісти про час. Динамізм близьких нам п'ятдесятих років XX століття виявляється в постійному прагненні сучасного одягу до простоти, легкості форм. А звідси — популярність спортивного стилю, якому спеціалісти передірають довге життя. Як народжується стиль? Це запитання стоїть як перед законодавцями моди. Згадаємо, з якою категоричністю вона диктувала жінкам довжину платтів. І представниці жіноцтва, всупереч відомому слесму непереможного характеру, едностайно підкорялись.

Звернемося до історії. 1922 рік, голодна, виснажена війною країна. А в центрі Москви на Петровці сєтє барє і фантазії. Нарком освіти А. В. Луначарський при величезному напливі народу вікривас «ательє

мод» — « Центр по становленню нового радянського костюма». І це природно. Адже масовому одягу, якого стилі і якості належить чимала роль у вихованні людини, і насамперед молоді.

Значною мірою саме тому в проєкті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії ставиться заєдання розширювати й сновлювати асортимент, підвищувати якість і збільшувати продаж нових, модних, а також недорогих добротних тєварів, що мають попит, активно впливати на формування розумних потреб і естетичних смаків населєння.

Звичайно, все, що придумують і розробляють модельєри, перевіряється життям і попитом споживачів. Підготєлені нами виставочні колекції моделей (по сезонах), які супроводяться кваліфікованим коментарем спеціалістів, демонструються на багатьох підприємствах, в установах, на-

вчальних закладах рєспубліки.

Мода-81 — це насамперед стиль образних вирішень. Якоюсь мірою вона несе риси 40—50-х років, але відзначається більшою невимушеністю. Домінуючий силует приталєний, який паєсує молодим і струнким. Його складові — злегка підняті прямі плечі, звуужєний донизу рукав, підкрєслєна тєлія, в'юнка розкльоєна або пряма спідниця.

В гардеробі сучасної модниці «мирно уживуться» спортивний і жіночноромантичний стилі. Із задоволенням носитимє вона блузку з комірцем-стойкою, що переходить у бант, з воланами, рюшами, а також класичні англійські. Зримо єдєг стєє менш об'ємним, зменшується багатопарість. Доповненням до туалєту є шийні хустинки, косинки, шнурки. Банти, а також голєсні уєбєри, сумки, гоєси, рукавички.

Кольєрова гама визначається відтінками янтарю,

жоржини, води. З класичних кольорів перевага віддається бежевому, білому, сірому й чорному. Нєстєрїює поєднання чорного з білим пропонується як для вечірнього, так і для повсякденного одягу. Молодіжна мода сміливо поєднує тонкі прозорі тканини (батист, вуаль) з грубими, а також бавовняним полєтнєм, парусиною, поплїн з глянцевиими матеріалами, вузликове полєтнє з тонким сукном.

Для чоловічого одягу, до змін, традиційно, не так багато, характерні спортивний і класичний стилі. Піджак став просторішим, коротшим, лїнія плєча — розширена, лаццани неширокі, подовжені. Сорочки пропонуються вільні, на нєкотєках, комірці зменшуються. Галєстєки модні більш вузькі, злегка розширені донизу, а також плєтені галєстєки-шнурки.

Одєс з голєсних заєдань, яке розв'язують спеціалісти Рєспубліканського бу-

динку моделей, — розробка рекомендацій по особливостях конструювання одягу з урахуванням нового силуету. Це добра підмога конструкторам експериментальних цехів і закріпникам системи індивідуального пошиття і ремонту одягу Міністерства побутового обслуговування населєння УРСР, де й можна буде замовити обнови.

У моді свій калєндєр. І щоб їти в ногу з часом, вона змушена випереджати його принаймні хочє б на рік. Інакше швейники «не наздоженуть» у своєму потєковому виробництві модельєрів.

Сьєгодні на кресленнях наших конструкторів одягу, які дивляться в майбутнє, — мода-82. Серєд її новинок — прямий силует, який займає чільне становище. І ще одєн «сюрприз». Сягають у минуле «міді» і «максі». Для нарядного плаття пропонується довжина вище колїна на чєтири сантиметри.

І остання порада. Моді не можна додержуватися слїпо. Бути одягненим зі смаком і елєгантно — значить завжди пам'ятати про вік, зріст, фігуру.

[РАТАУ].

Книги

для молоді

Видавництво «Промінь».

Слово про Дніпрогєс імені В. І. Ленїна.

Майже півстєліття минуло з дня пуску Дніпровської гїдроелектростанції імені В. І. Ленїна. Цей гїгант першої п'ятирічки став симвєлом трудового героїзму радянських лєудєй.

У книзі зібрано вірші, а також уривки з прозових творів радянських та зарубіжних письменників.

«Радянський письменник».

Сава Голєванівський. Синій птах.

Нова книга присвячена нашому сьєгодєнню і подїям минулої війни з фашизмом. В нїй оспїєується радянська лєудина — герой трудових і воєнних буднів, розкрита сторїнка із історії партизанської боротьби радянського народу.

Рєдактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На українськом мові

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050. МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2 45 36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2 46 67; відділ комсомольського життя відділу військовопатріотичного виховання та спорту — 2 45 35; фотолaboratorія — 2 56 65; нічна редакція — 3 03 53

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.